

НАРЕДБА № 15 от 2.07.2008 г. за придобиване на специалност "обща медицина" от общопрактикуващите лекари

Издадена от министъра на здравеопазването, обн., ДВ, бр. 63 от 15.07.2008 г., изм. и доп., бр. 68 от 15.08.2014 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С наредбата се определят условията и редът за придобиване на специалност "обща медицина" от лекари без специалност или лекари с придобита друга специалност, които са открили амбулатория за първична медицинска помощ в срока по § 6, ал. 1, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за лечебните заведения.

Чл. 2. (1) Регионалните центрове по здравеопазване изпращат ежегодно информация в Министерството на здравеопазването за броя на общопрактикуващите лекари по чл. 1 на територията на областта в срок до 30 април.

(2) Министърът на здравеопазването ежегодно до 31 май издава заповед, с която определя броя на местата за специализанти по "обща медицина" за лекарите по чл. 1, разпределени по висши училища, въз основа на подадена информация по ал. 1.

(3) Незаетите места се преразпределят по реда на ал. 2 по други висши училища в срок до 15 ноември.

Чл. 3. (1) В срок до 15 септември кандидатите за специализация подават до съответното висше училище заявление, придружено от следните документи:

1. нотариално заверено копие от диплома за завършено висше образование;
2. копие на документ за придобита друга специалност, ако има такава;
3. (изм. – ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**) копие на удостоверение за регистрация в съответната регионална здравна инспекция по чл. 40 от Закона за лечебните заведения;

4. копие на договор с районната здравноосигурителна каса при наличие на такъв.

(2) Висшето училище класира кандидатите на определените по реда на чл. 2, ал. 2 места в низходящ ред въз основа на средноаритметичната оценка от общия успех от дипломата и успеха от държавните изпити за придобиване на висше образование по "медицина" в срок до 25 септември. Записването за обучение по специалност "обща медицина" се извършва във висшите училища в срок до 20 октомври.

(3) В срок до 31 октомври висшите училища изпращат в Министерството на здравеопазването информация за броя на кандидатствалите, броя на записаните за обучение и броя на незаетите места.

(4) Подаването на документи, класирането и записването за обучение по специалност "обща медицина" на местата по чл. 2, ал. 3 се извършва във висшите училища в срок до 30 ноември.

(5) Обучението за придобиване на специалност "обща медицина" започва от 1 януари.

(6) Висшето училище издава книжка за специализация на всеки записал се за обучение специализант и в 14-дневен срок след записването изпраща информация на Министерството на здравеопазването за вписването му в регистъра по чл. 6, ал. 2 от Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (ДВ, бр. 7 от 2007 г.).

Глава втора

ПРОВЕЖДАНЕ И ЗАВЪРШВАНЕ НА ОБУЧЕНИЕТО

Чл. 4. Обучението за придобиване на специалност "обща медицина" се провежда по утвърдена от министъра на здравеопазването единна учебна програма, която се разработва и предлага от висшите училища в съответствие с изискванията на тази наредба.

Чл. 5. (1) Обучението за придобиване на специалност "обща медицина" е с продължителност три години (36 месеца или 156 седмици).

(2) Обучението по ал. 1 е предимно с практическа насоченост и включва:

1. теоретично обучение от 8 месеца (36 седмици), което се провежда във висши училища, получили положителна акредитационна оценка по Закона за висшето образование;

2. практическо обучение от 28 месеца (120 седмици), което се провежда в лечебни заведения:

а) 6 месеца (26 седмици) в лечебно заведение за болнична помощ, получило положителна акредитационна оценка за обучение по Закона за лечебните заведения;

б) 6 месеца (26 седмици) в амбулатория за първична медицинска помощ, получила положителна акредитационна оценка за обучение по Закона за лечебните заведения;

в) 16 месеца (68 седмици) в амбулатория за първична медицинска помощ, под методичното ръководство на лекар с призната специалност "обща медицина" от акредитирана практика за първична медицинска помощ.

Чл. 6. (1) Теоретичното обучение се разпределя в 12 модула със следната продължителност: "Вътрешни болести" - 5 седмици; "Детски болести" - 5 седмици; "Хирургия, урология и ортопедия и травматология" - 4 седмици; "Акушерство и гинекология и семейно планиране" - 4 седмици; "Нервни болести" - 3 седмици; "Основи на общата медицина" - 4 седмици; "Психиатрия и психология" - 2 седмици; "Ушно-носно-гърлени болести" - 2 седмици; "Очни болести" - 2 седмици; "Кожни и венерически болести" - 2 седмици; "Инфекциозни болести и епидемиология" - 2 седмици, "Физикална и рехабилитационна медицина и курортология" - 1 седмица, която може да бъде разпределена в някои от другите модули.

(2) Теоретичното обучение може да се провежда в две форми: редовна и дистанционна.

(3) Висшите училища организират провеждането на дистанционната форма на обучение въз основа на учебна документация, разработена в съответствие с учебната програма за специалност "обща медицина" и с Наредбата за държавните изисквания за организиране на дистанционна форма на обучение във висшите училища, приета с Постановление № 292 на Министерския съвет от 2004 г. (ДВ, бр. 99 от 2004 г.).

(4) След завършването на всеки модул от теоретичното обучение се провежда колоквиум от комисия, назначена със заповед на ректора на съответното висше училище. Неиздържалите имат право три пъти да се явят на колоквиум, като след трети неуспех преминават отново теоретичното обучение по модула.

(5) Повторното преминаване на теоретично обучение по предходната алинея се заплаща от специализанта.

Чл. 7. (1) Ректорът на висшето училище определя катедрите за провеждане на теоретично обучение и утвърждава годишен план за неговото провеждане.

(2) Специализантите имат право да избират времето и последователността на различните модули на теоретичното обучение от предложения годишен план.

Чл. 8. (1) Практическото обучение в лечебно заведение за болнична помощ по чл. 5, ал. 2, т. 2, буква "а" се разпределя в модули със следната продължителност: "Вътрешни болести" - 4 седмици; "Детски болести" - 4 седмици; "Хирургия, урология и ортопедия и травматология" - 3 седмици; "Акушерство и гинекология и семейно планиране" - 3 седмици; "Нервни болести" - 2 седмици; "Психиатрия и психология" - 2 седмици; "Ушно-носно-гърлени болести" - 2 седмици; "Очни болести" - 2 седмици; "Кожни и венерически болести" - 2 седмици; "Инфекциозни болести и епидемиология" - 2 седмици.

(2) Практическото обучение по ал. 1 се провежда предимно в приемно-консултативните кабинети, съответстващи на специалностите от съответните модули.

(3) Ръководителят на акредитираното лечебно заведение за болнична помощ или определено от него длъжностно лице, съвместно със специализанта, определя графика му за провеждане на практическото обучение.

(4) При практическото обучение по ал. 1 специализиращият лекар пряко участва в лечебно-диагностичната дейност под ръководството и контрола на лекаря в кабинета или началника на отделението или клиниката.

(5) Практическото обучение по отделните модули по ал. 1 може да започне само след завършване на теоретичното обучение по съответния модул.

Чл. 9. (1) (Отм. – ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**).

(2) (Изм. - ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**) При практическо обучение в акредитирана амбулатория за първична медицинска помощ по чл. 5, ал. 2, т. 2, буква "б" се изпълнява учебната програма под наблюдението и контрола на лекаря от амбулаторията за първична медицинска помощ, който е с придобита специалност "обща медицина". Специализантът участва пряко в извършването на всички видове дейности, осъществявани в практиката, без право да я представлява.

Чл. 10. (1) Практическото обучение в амбулатория за първична медицинска помощ по чл. 5, ал. 2, т. 2, буква "в" се провежда в избрана от специализанта амбулатория за първична медицинска помощ под методичното ръководство на лекар с придобита специалност "обща медицина" от акредитирана амбулатория за първична медицинска помощ.

(2) Ръководителят по ал. 1 се определя от висшето училище. Той може да бъде определен и по искане на специализанта.

(3) (Нова – ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**) Практическото обучение по ал. 1 може да се провежда от датата на започване на обучението за придобиване на специалност "обща медицина".

Чл. 11. (1) Ръководителят на акредитираното лечебно заведение за болнична помощ и на акредитираната амбулатория за първична медицинска помощ или определено от него длъжностно лице поддържа присъствена книга на специализантите, преминали обучение през съответното лечебно заведение. Присъствената книга съдържа:

1. датата на започване и на приключване на обучението по съответния модул;

2. часовете преминато обучение за деня, удостоверени с подпис на специализанта и на длъжностното лице;

3. общата продължителност на обучението по съответния модул.

(2) След завършването на практическото обучение лицата по ал. 1 и по чл. 10, ал. 2 вписват преминалите модули на обучение и атестат (характеристика и оценка) за представянето на специализанта в книжката по чл. 3, ал. 5.

Чл. 12. (1) Специализацията по "обща медицина" трябва да завърши в срок до 6 години от записването на специализанта във висшето училище.

(2) Ако в срока по ал. 1 специализирацият лекар не се яви на държавен изпит за придобиване на специалност обучението се прекратява със заповед на ректора на висшето училище.

(3) (Нова – ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**) Копие от заповедта по ал. 2 се изпраща в 7-дневен срок от ректора на висшето училище в Министерството на здравеопазването и в съответната регионална здравна инспекция, в която е регистрирана амбулаторията за първична медицинска помощ по чл. 1.

Чл. 13. (1) До държавен изпит за придобиване на специалност "обща медицина" се допускат специализантите, които са изпълнили учебната програма - успешно са положили колоквиумите по модулите на теоретичното обучение и са преминали модулите на практическото обучение.

(2) Държавните изпити се провеждат в две изпитни сесии - от 1 до 31 май и от 1 до 31 декември.

(3) Държавните изпити се провеждат от изпитни комисии, определени по реда на чл. 29 и 30 от Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването.

(4) (Изм. – ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**) За допускане до държавен изпит специализантите подават лично или чрез регионалната здравна инспекция молба до ректора на висшето училище, към която прилагат книжка за специализация.

(5) (Нова – ДВ, **бр. 68 от 2014 г.**) Молбата по ал. 4 се подава от 1 до 28 февруари за изпитната сесия през май и от 1 до 30 септември за изпитната сесия през декември.

Чл. 14. (1) Обучението за придобиване на специалност "обща медицина" завършва с държавен изпит.

(2) Държавният изпит се провежда в два дни - първият за практически, а вторият за теоретичен изпит, които могат да не бъдат последователни. Теоретичният изпит се провежда не по-късно от 10 дни след практическия.

Чл. 15. (1) Практическият изпит включва представяне на случай - снемане на анамнеза, статус, поставяне на диагноза, диференциална диагноза и назначаване на лечение на пациент, както и демонстрация на практически умения.

(2) Практическият изпит се провежда след изразено писмено информирано съгласие на пациента при спазване разпоредбите по глава трета, раздел втори от Закона за здравето.

Чл. 16. (1) До теоретичен изпит се допускат кандидатите, които успешно са преминали практическия изпит.

(2) Теоретичният изпит се провежда чрез решаването на два теста - за оценка на знанията от областта на общата медицина и за оценка на уменията на кандидата да взема различни видове решения от областта на общата медицинска практика.

Чл. 17. (1) Резултатите от държавния изпит се вписват от председателя на изпитната комисия в изпитен протокол като "издържал" или "неиздържал" и мотивите за това решение.

(2) При получаване на резултат "неиздържал изпита за специалност" за втори път в мотивите по ал. 1 комисията отбелязва и разделите от специалността, по които специализантът няма достатъчни знания, и определя срок за провеждане на допълнително обучение преди следващото явяване.

(3) Специализантите, които три пъти не са издържали успешно държавния изпит, имат право на всяко следващо явяване да бъдат разпределени в изпитна комисия с различен състав при условие, че е утвърдена повече от една комисия.

(4) След третото явяване на държавен изпит специализантите заплащат такса, определена от висшето училище.

Чл. 18. (1) Лекарите, които са положили успешно държавния изпит, получават свидетелство за призната специалност, издадено от висшето училище в съответствие с Наредбата за държавните изисквания към съдържанието на основните документи, издавани от висшите училища, приета с Постановление № 215 на Министерския съвет от 2004 г. (ДВ, бр. 75 от 2004 г.).

(2) В едномесечен срок от полагането на държавния изпит висшите училища изпращат информация на Министерството на здравеопазването за вписване в регистъра по чл. 6, ал. 3 от Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването.

Глава трета **ФИНАНСИРАНЕ НА ОБУЧЕНИЕТО**

Чл. 19. (1) Средствата от държавния бюджет за финансиране на теоретичното обучение по чл. 5, ал. 2, т. 1 и практическото обучение в акредитирано лечебно заведение за болнична помощ по чл. 5, ал. 2, т. 2, буква "а" се планират по бюджета на Министерството на здравеопазването въз основа на определени със заповед на министъра на здравеопазването стойности.

(2) Финансирането се извършва въз основа на сключени договори между Министерството на здравеопазването и висшите училища.

(3) Висшите училища сключват договори с акредитираните лечебни заведения за болнична помощ и с акредитираните амбулатории за първична медицинска помощ, в които ще се провежда практическото обучение на зачислените за специализация лекари за определяне на условията и реда за провеждане и финансиране на практическото обучение по чл. 5, ал. 2, т. 2, буква "а".

Чл. 20. (1) Практическото обучение в амбулатория за първична медицинска помощ по чл. 5, ал. 2, т. 2, букви "б" и "в" се заплаща от специализанта на висшето училище по определени със заповедта по чл. 19, ал. 1 стойности.

(2) Висшето училище заплаща средствата по ал. 1 съответно на ръководителя на акредитираната амбулатория и на ръководителя по чл. 10, ал. 2 при условия и по ред, определени с договор.

(3) В случай че специализантът не завърши обучението си по специалност "обща медицина" в срока по чл. 12, ал. 1, той дължи обезщетение на Министерството на здравеопазването в размер на заплатените средства за теоретично и практическо обучение по чл. 5, ал. 2, т. 2, буква "а" за периода на проведеното обучение.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази наредба една седмица се състои от 40 академични часа.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Лекарите по чл. 1, които са започнали обучение за придобиване на специалност "обща медицина" по реда на Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, продължават обучението си при условията и по реда на тази наредба.

§ 3. Лекарите, които се обучават за придобиване на специалност "обща медицина" при условията и по реда на тази наредба и притежават друга специалност,

не преминават модула от теоретичното обучение и практическото обучение в лечебно заведение за болнична помощ, съответстващи на тяхната специалност.

§ 4. Контрол по спазване на наредбата се осъществява от висшите училища.

§ 5. Наредбата се издава на основание § 6, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за лечебните заведения.

НАРЕДБА за изменение и допълнение на Наредба № 15 от 2008 г. за придобиване на специалност "обща медицина" от общопрактикуващите лекари (ДВ, бр. 68 от 2014 г.)

§ 5. Навсякъде в текста на наредбата думите "регионален център по здравеопазване" и "регионалния център по здравеопазване" се заменят съответно с "регионална здравна инспекция" и "регионалната здравна инспекция".

Преходни разпоредби

§ 6. (1) Лекарите по чл. 1, които са започнали обучение за придобиване на специалност "обща медицина" по реда на Наредба № 47 от 1995 г. за следдипломно обучение на специалистите с висше образование в системата на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 9 от 1996 г.; отм., бр. 64 от 2001 г.), Наредба № 31 от 2001 г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 64 от 2001 г.; отм., бр. 7 от 2007 г.) и Наредба № 34 от 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (ДВ, бр. 7 от 2007 г.) могат да довършат обучението си по реда на тази наредба след подаване на писмено заявление до ректора на висшето училище, в което са записани за обучение, в срок до 6 месеца от влизане в сила на тази наредба.

(2) Обучението на лицата по ал. 1 се довършва по актуализирани индивидуални учебни планове в съответствие с утвърдената по реда на чл. 4 учебна програма.

§ 7. (1) Подаване на документи, класиране и записване за обучение по специалност "обща медицина" на местата, определени по реда на чл. 2, ал. 2 за 2014 г., които са останали незаети след записването по чл. 3, ал. 2, или на местата, преразпределени по реда на чл. 2, ал. 3, се извършва във висшите училища в срок до 3 юни 2015 г.

(2) Обучението за придобиване на специалност "обща медицина" по ал. 1 започва от датата на записване за обучение.